

בש"פ 2627/16 - מדינת ישראל נגד כרים אבו סאלח

בבית המשפט העליון

בש"פ 2627/16

כבוד השופט צ' זילברטל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

כרים אבו סאלח

המשיב:

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"ו באדר ב' התשע"ו (5.4.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד תומר סגלוביץ'
עו"ד אחמד מסאלחה
מר אוסמה אבו חלף

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
מתורגמן לשפה הערבית:

החלטה

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בגדרה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 8.4.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו ב-ת"פ 17888-01-15 וב-ת"פ 6438-02-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

כתב האישום

עמוד 1

1. ביום 11.1.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב לבית המשפט המחוזי בחיפה ב-ת"פ 17888-01-15 (להלן: כתב האישום הראשון), המייחס לו עבירות של ניסיון לרכישת נשק ולהחזקתו לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ושידול לביצוע עסקה בנשק לפי סעיף 44(ב2) בנסיבות סעיף 30 לחוק. ביום 18.1.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה ב-ת"פ 34130-01-15 כתב אישום שני (להלן: כתב האישום השני) נגד העורר ושישה אחרים (להלן: האחרים, וכולם יחד: בני החבורה). בהמשך פוצל כתב האישום השני, כך שביום 29.1.2015 הוגשו כתב אישום מתוקן ב-ת"פ 34130-01-15 נגד חמישה מהאחרים; וכתב אישום מתוקן נוסף ב-ת"פ 6438-02-15 (להלן: כתב האישום) נגד המשיב ואחר (להלן: מוחמד), הכולל בתוכו את האישומים שיוחסו להם בכתב האישום השני, וכן את האישומים שיוחסו למשיב בכתב האישום הראשון. יצוין כי בהמשך תוקן כתב האישום פעם נוספת. כתב האישום מייחס למשיב (בנוסף לעבירות שיוחסו לו כבר בכתב האישום הראשון) עבירות של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנות 184(א), (ב) ו-85(א), (ד), (ה), (ו), (ז), (ט) לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945, בנסיבות סעיף 29 לחוק; תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיף 4(ב), (ז) לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948; ומגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114 בנסיבות סעיף 29 לחוק.

2. עובדות כתב האישום תוארו בפירוט בהחלטתו של השופט י' עמית ב-בש"פ 6539/15 מיום 19.10.2015. בקצרה יתואר כי על-פי כתב האישום, החל מתחילת שנת 2014 נהגו המשיב והאחרים להיפגש ולשוחח סביב אהדתם את הפעילות והאידיאולוגיה של ארגון דאע"ש (להלן: הארגון או דאע"ש), הנחשב ל"התאחדות בלתי מותרת" מכוח תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945, ומכוח הכרזתו של שר הביטחון מיום 3.9.2014, וכן ל"ארגון טרוריסטי" כהגדרתו בפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, עד שלבסוף החליטו להצטרף לארגון. בהמשך לכך, הצטרף לחבורה עדנאן, שהציג את עצמו כפעיל רשמי ובכיר בארגון, ושבהמשך אף הדריך חלק מבני החבורה, וביניהם המשיב, להכין בקבוקי תבערה, לרכב על סוסים כדי להכשירם לבצע "ג'יהאד", ולשחוט כבשים על מנת שיתחזקו למראה של דם. לרקע תמיכתם בארגון, המשיכו בני החבורה להיפגש מדי שבוע במקומות מבודדים, כשהם משאירים את מכשירי הטלפון הסלולאריים ברכביהם מחשש לפיקוח ולהאזנה. כמו כן, המשיב וחלק מהאחרים הפיצו פרסומים וסרטוני תעמולה, במטרה להביע תמיכה בארגון ולגרום לאחרים לתמוך בו, והחזיקו ברשותם פריטים המזוהים עם הארגון (בין היתר, ענד המשיב טבעת עם סמל הנמצא בשימושם של פעילי ג'יהאד).

3. בתוך האירועים המתוארים, המשיב ביקש לצאת לסוריה על מנת להילחם בשורות הארגון. לשם כך רכש כרטיס טיסה, הצטייד בסכום של כ-40,000 ש"ח לצורך הנסיעה ומתן תרומה לדאע"ש, והודרך על-ידי אחד מהאחרים אשר גם הפנה אותו לאנשי קשר רלבנטיים. ביום 30.7.2014 הגיע המשיב לנתב"ג במטרה להגיע לסוריה, אך יציאתו מהארץ נמנעה מטעמי ביטחון. עוד עולה מכתב האישום, כי בסביבות חודש נובמבר 2014 גמלה בלבו של המשיב החלטה לבצע פיגוע בישראל, לרבות נגד אנשי ביטחון ודרוזים, תוך שימוש בנשק חם. לשם כך, פנה המשיב לידידו (להלן: גנאים) בבקשה שסייע בידו לרכוש רובה, וגנאים פנה לאדם שלישי (להלן: שלאטה), עמו סיכם לרכוש רובה מסוג קלצ'ניקוב עבור המשיב.

הליכי המעצר וההליך העיקרי

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הראשון, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו במסגרת מ"ת 17907-01-15. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות הודאתו וגרסאותיהם של גנאים ושלאטה, כי קמה נגדו עילת מעצר סטטוטורית נוכח עבירות הביטחון המיוחסות לו לפי סעיף

21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, וכן עילת המסוכנות נוכח הסיכון הממשי שהוא מהווה לשלום הציבור ולביטחון. עוד נטען כי קיים חשש ששחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט או להתחמקות מהליכי שפיטה. בדיון מיום 11.1.2015 בבית המשפט המחוזי (כב' השופט י' ליפשיץ), ביקש בא-כוח המשיב דחייה כדי ללמוד את חומר הראיות, בעוד שהמשיבה ביקשה ארכה לצורך הוצאת תעודת חיסיון. לפיכך, קבע בית המשפט דיון בבקשה ליום 21.1.2015. ביום 18.1.2015, הורה בית המשפט המחוזי על דחיית מועד הדיון בבקשה ליום 2.2.2015, כך שיישמע במאוחד עם הליך מ"ת 34139-01-15 (כמפורט לעיל). כמו כן, בית המשפט המחוזי הורה על הסרת צו איסור הפרסום בעניינו של המשיב ועל הארכת המועד להגשת תעודת חיסיון עד להחלטה אחרת.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום השני, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב ואת האחרים עד תום ההליכים נגדם במסגרת מ"ת 34139-01-15. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכי מתקיימות עילות המעצר אשר פורטו במסגרת תיאור הבקשה ב-מ"ת 17907-01-15. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 11.3.2015, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיב ושל האחרים בכלל האישומים המיוחסים להם. כמו כן, נקבע כי מתקיימות עילות מעצר ובראשן מסוכנות כללית הנגזרת מהמעשים המיוחסים לבני החבורה, וחזקת מסוכנות סטטוטורית. לעניין המשיב, נקבע כי חלקו האיכותי והכמותי גדול באופן משמעותי מחלקם של חלק מהאחרים, כי מעשיו מעידים על מסוכנות ברמה הגבוהה ביותר וכי לא ניתן לתת בו אמון. לפיכך, קבע בית המשפט המחוזי שאין מקום לבחינתה של חלופת מעצר, והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

6. משלא הסתיים משפטו של המשיב במהלך תשעת חודשי המעצר הראשונים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים. בהחלטת בית משפט זה מיום 7.10.2015 (השופט נ' סולברג ב-בש"פ 6539/15) הוחרג מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו. משלא הסתיים משפטו של המשיב במסגרת תקופת הארכה המבוקשת, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים. בהחלטתו מיום 31.12.2015 (ב-בש"פ 9118/15) הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים עוד עד למתן פסק דין בעניינו.

7. להשלמת התמונה, אציין כי בהחלטתו מיום 3.2.2015 ב-בש"פ 9118/15, הוריתי על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של מוחמד לבית המשפט המחוזי שיבחן את אפשרות שחרורו לחלופה. בסופו של יום, הורה בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 29.2.2016 על מעצרו של מוחמד בפיקוח אלקטרוני. עוד יצוין, כי בתיק המתנהל במקביל נגד חמישה מהאחרים, מצוי אחד מהם במעצר בית לפי החלטת בית המשפט המחוזי מיום 11.3.2015. כמו כן, בהחלטתו מיום 4.4.2016 ב-בש"פ 2474/16, הוריתי על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של חבר נוסף בחבורה, שריף, לבית המשפט המחוזי, ועל בחינת היתכנותה של חלופת מעצר עבורו.

8. באשר להתקדמות התיק העיקרי, נראה כי שמיעתו מתקדמת בקצב איטי, כאשר החל מיום 7.12.2015 ועד כה התקיימו שבעה מועדי הוכחות ונשמעו כעשרה עדים, וקבועים שבעה מועדי הוכחות נוספים בחודשים אפריל-יולי 2016.

הבקשה דנא

9. על-פי הבקשה, המעשים המיוחסים למשיב חמורים מאד ומעידים על מסוכנותו הרבה. כנטען, המשיב פעל לאורך תקופה ארוכה תוך מחויבות לארגון דאע"ש הרצחני, תוך שהוא והאחרים רואים את עצמם כמשויכים לארגון. המפגשים ביניהם, אשר היו מכוונים להוביל לפעילות, אכן הובילו לנקיטת צעדים מעשיים מצד המשיב, שכללו בין היתר ניסיון

לצאת לסוריה וניסיון לרכוש נשק לצורך ביצוע פיגוע. נתונים אלה מעידים, כך נטען, על אידיאולוגיה מושרשת של המשיב, שיש בה להצביע על מסוכנות גבוהה ביותר.

10. לגבי קצב התקדמות ההליך העיקרי, טוענת המבקשת כי נגרמו בתחילתו עיכובים נוכח תיקון כתבי האישום, איחוד דיונים ופיצולם, בקשות דחייה מטעם המשיב והאחרים וכן הליכים מקדמיים של עתירה לגילוי ראיה וטענות מקדמיות. אולם, נטען כי בהמשך עלה התיק על מסלול של התקדמות כאשר התקיימו שבעה מועדי הוכחות וקבועים שבעה מועדים נוספים. המבקשת מביעה תקווה כי תחול התקדמות משמעותית בתיק במהלך תקופת ההארכה המבוקשת.

11. בדיון שנשמע בפניי, הוסיף בא-כוח המבקשת כי בהחלטות לאורך כל ההליך דורג המשיב במדרג חומרה גבוה ביחס ליתר המעורבים בפרשה, ומשכך יש לאבחן אותו מנאשמים אחרים אשר שוחררו לחלופה. מנגד, טען בא-כוח המשיב כי אף שמעשי המשיב חמורים ממעשיו של שריף (אשר גם הוא מיוצג על-ידו), יש לבחון חלופת מעצר בעניינו של המשיב, ולמצער להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר. עוד נטען, כי המשיב הוא אדם מן הישוב, אשר בטרם הפרשה נעדר כל עבר פלילי. כמו כן, טען בא-כוח המשיב כי סיום ההליך אינו נראה באופק, וגם בשל כך יש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בחומר ושמיעת הצדדים, מצאתי לנכון לקבל את הבקשה. אין חולק שהמעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר, כאשר אילו היה עולה בידו להשלימם, צפוי היה לגרום לנזקים כבדים ואף לפגיעה בנפש. אילולא נעצר מבעוד מועד על-ידי גורמי הביטחון, לא נראה כי המשיב, אשר מתאפיין בתחושת הזדהות חזקה עם אידיאולוגיות של "ג'יהאד", היה חדל מפעילות עבריינית ברמת המסוכנות הגבוהה ביותר, ואף עתה אין מקום להניח כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה במידה המאפשרת לשקול את שחרורו ממעצר בפועל. לפיכך, גם אין כל טעם להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו. באשר להליך העיקרי, יש לקוות כי קצב ההתקדמות בו יגבר.

13. נוכח האמור, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 8.4.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו ב-ת"פ 17888-01-15 וב-ת"פ 6438-02-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב' התשע"ו (7.4.2016).

ש ו פ ט